

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓
ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๗/๔๗ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลงก./พอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ – ๔/สชช./กตน./กพร./สนก./กปร./กกย./กม. และ กศก.

สวพ.๑ ส่งเรื่องของนายณกานาท ชัยรังสี ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๑๒๒๙) กลุ่มวิชาการ สวพ.๑ ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูได้ในโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์ จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงศ์)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนะคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง ศึกษาฐานแบบการจัดการดินเพื่อการผลิตกาแฟพันธุ์อาราบิก้าในระบบเกษตรอินทรีย์ในกลุ่มดินร่วน
ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๓-๐๓-๕๙-๐๑-๐๑-๐๐-๐๑-๕๙

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) (ธันวาคม ๒๕๖๐-กันยายน ๒๕๖๔)

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
๑.นายนฤนาท ชัยรังษี นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๔๐	หัวหน้าการทดลอง
๒.นางสาวสรัตนา เสนะ นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานวิจัยเคมีดิน กลุ่มวิจัยปฐพิวิทยา กองวิจัยและพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร	๑๕	ผู้ร่วมการทดลอง
๓.นางสาวร่มิดา ขันตรีกรรม นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มงานวิจัยและพัฒนารูปแบบคำแนะนำการใช้ปุ๋ย กลุ่มวิจัยปฐพิวิทยา กองวิจัยและพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร	๔๕	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การศึกษาฐานแบบการจัดการดินเพื่อการผลิตกาแฟอะราบิก้าในระบบเกษตรอินทรีย์ในกลุ่มดินร่วน ณ แปลงเกษตรกร บ้านแม่ตันหลวง ตำบลเทพเส็ตเจ อำเภอ doodoy สะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาฐานแบบการจัดการดินและปรับปรุงดินเพื่อรักษาสารดับหรือเพิ่มผลผลิตที่มีประสิทธิภาพในการผลิตกาแฟอะราบิก้าอินทรีย์ เริ่มการทดลองปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ วางแผนการทดลองแบบ RCB ๗ กรรมวิธีฯ ละ ๔ ชั้น ประกอบด้วย (๑) ไม่ใส่ปุ๋ย (๒) ใส่ปุ๋ยหมัก (๓) ใส่ใบกระถินป่น (๔) ใส่ปุ๋ยชีวภาพไม่คور์โรชา (๕) ใส่ปุ๋ยหมักร่วมกับใบกระถินป่นและร่วมกับปุ๋ยชีวภาพ (๖) ใส่ใบกระถินป่นร่วมกับปุ๋ยชีวภาพไม่คور์โรชา (๗) ใส่ปุ๋ยหมักร่วมกับใบกระถินป่นและปุ๋ยชีวภาพไม่คور์โรชา อัตราใส่ปุ๋ยหมักและใบกระถินป่นเทียบเคียงปริมาณธาตุอาหารที่เป็นองค์ประกอบในปุ๋ยหมักและกระถินป่นกับผลวิเคราะห์ธาตุอาหารในกาแฟ ผลการทดลองพบว่า การผลิตกาแฟอะราบิก้าอินทรีย์ในกลุ่มดินร่วนที่ปลูกร่วมกับไม้ป่าในจังหวัดเชียงใหม่ ได้ผลผลิตที่ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละกรรมวิธี โดยกรรมวิธีใส่ปุ๋ยชีวภาพไม่คอร์โรชาอย่างเดียว และกรรมวิธีใส่ปุ๋ยหมักร่วมกับปุ๋ยชีวภาพไม่คอร์โรชา ในปีที่ ๓ จะคุ้มค่าการลงทุนเพียงปีเดียว ซึ่งเป็นผลมาจากการปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะปัจจัยด้านธาตุอาหารในดินของแปลงกาแฟที่ปลูกในระบบเกษตรอินทรีย์ ที่มีความอุดมสมบูรณ์สูงโดยเฉพาะอินทรีย์วัตถุในดิน มีการหมุนเวียนธาตุอาหารกลับสู่แปลงกาแฟจากการร่วงหล่นของชั้น表层 ที่เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านแสงที่ต้นกาแฟได้รับต่ำเนื่องจากมีการบังแสงของไม้ป่า และปริมาณน้ำฝนบางปีที่ลดต่ำกว่าค่าที่เหมาะสม ในด้านคุณภาพการชิมพบว่าในปี ๒๕๖๒ กาแฟมีคุณภาพชิมสูงกว่าปีอื่น และมีค่าไคล์เคียงกันในแต่ละกรรมวิธี มีค่าอยู่ระหว่าง ๘๐.๓-๘๒.๕

ผลงานลำดับที่ ๔

เรื่อง การสำรวจคุณภาพผลผลิตกาแฟ lokale ภายใต้ร่มเงาในแหล่งต่างๆ

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๑-๕๘-๕๙-๐๓-๐๐-๐๑-๖๒

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๑ – กันยายน ๒๕๖๓

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นายอนุนาท ชัยรังษี นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นางสาวฉัตต์นภา ข่มอาวุธ ผู้อำนวยการศูนย์ (นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแพร่ จังหวัดแพร่ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสุกัตรา เลิศวัฒนาเกียรติ ผู้เชี่ยวชาญด้านไม้ผล สถาบันวิจัยพืชสวน	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เก้าโครงงาน (บทคัดย่อ)

การสำรวจคุณภาพผลผลิตกาแฟ lokale ภายใต้ร่มเงาในพื้นที่จังหวัด เชียงใหม่ เชียงรายและเพชรบูรณ์ ระหว่างปี ๒๕๖๒-๒๕๖๓ โดยการบันทึกข้อมูลทางสรีริวิทยาของกาแฟในสภาพร่มเงาในแหล่งต่างๆ เช่น การสังเคราะห์ด้วยแสง การตอบสนองต่อแสงของใบกาแฟ การคายน้ำ ดัชนีพื้นที่ใบ ฯลฯ และข้อมูลสภาพแวดล้อมในแต่ละระยะการเจริญเติบโต ผลการสำรวจพบว่า กาแฟที่ปลูกในสภาพร่มเงาที่ระยะหลังเก็บเกี่ยว ออกดอก และติดผลมีความเข้มแสงที่ทำให้เกิดอัตราการสังเคราะห์ด้วยแสง สูงสุด ๓๗.๔๔ $\mu\text{mol m}^{-2}\text{s}^{-1}$ มีอัตราการสังเคราะห์ด้วยแสงสูงสุด ๔.๑๙-๔.๔๕ $\mu\text{mol CO}_2\text{m}^{-2}\text{s}^{-1}$ และมีความเข้มแสงที่ทำให้อัตราการสังเคราะห์ด้วยแสงเท่ากับอัตราการหายใจ (Light compensation point) มีค่าระหว่าง ๑๙-๗๓ $\mu\text{mol m}^{-2}\text{s}^{-2}$ และมีอัตราการหายใจ (Rd) ของใบกาแฟในแต่ละสภาพพื้นที่มีค่าใกล้เคียงกัน ระหว่าง ๐.๑๕-๑.๕๓ $\mu\text{mol m}^{-2}\text{s}^{-1}$ ด้านดัชนีพื้นที่ใบพบว่ามีลักษณะการเปลี่ยนแปลงคล้ายคลึงกันในแต่ละพื้นที่ โดยจะมีค่าเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในระยะออกดอกและเพิ่มขึ้นในระยะติดผล อัตราการสังเคราะห์ด้วยแสง การคายน้ำ ประสิทธิภาพการใช้น้ำของใบกาแฟในสภาพร่มเงาต่างๆ มีค่าค่อนข้างต่ำ โดยมีการตอบสนองต่อแสงในรอบวันที่คล้ายคลึงกัน โดยจะมีความแปรปรวนค่อนข้างสูงในรอบวันตามปริมาณความเข้มแสงที่เรือนพุ่มได้รับ การปลูกพืชร่มเงาที่มี ต้นสูง ทรงพุ่มหนาทึบ เช่น มะคาเดเมีย นางพญา เสือโคร่ง หรือระบบวนเกษตร มีผลทำให้กาแฟได้รับความเข้มแสงต่ำจนมีค่าใกล้เคียงศูนย์จากความเข้มแสงปกติ ($๑,๘๐๐-๒,๐๐๐ \mu\text{mol m}^{-2}\text{s}^{-2}$) เมื่อเทียบกับพืชร่วมที่มีลำต้นสูง ทรงพุ่มโปร่ง เช่น ชิลเวอร์โอด พืชตระกูลกระถินที่กาแฟจะได้รับความเข้มแสงที่สูงกว่า

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การสำรวจคุณภาพผลผลิตกาแฟอราบิกาภายใต้ร่มเงาในแหล่งต่างๆ

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๑-๕๘-๕๙-๐๓-๐๑-๐๐-๐๑-๖๒

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๑ – กันยายน ๒๕๖๓

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นายนันท ชัยรังษี นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๔๐	หัวหน้าการทดลอง
นางสาวฉัตต์นภา ข่มอาวุธ ผู้อำนวยการศูนย์ (นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรแพร่ จังหวัดแพร่ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสุภารา เลิศวัฒนาเกียรติ ผู้เชี่ยวชาญด้านไม้ผล สถาบันวิจัยพืชสวน	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การสำรวจคุณภาพผลผลิตกาแฟอราบิกาภายใต้ร่มเงาในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงรายและเพชรบูรณ์ ระหว่างปี ๒๕๖๒-๒๕๖๓ โดยการบันทึกข้อมูลทางสรีรวิทยาของกาแฟในสภาพร่มเงาในแหล่งต่างๆ เช่น การสังเคราะห์ด้วยแสง การตอบสนองต่อแสงขั้นเบิกไฟ การคายน้ำ ดัชนีพื้นที่ใบ ฯลฯ และข้อมูลสภาวะแวดล้อมในแต่ละระยะการเจริญเติบโต ผลการสำรวจพบว่า กาแฟที่ปลูกในพื้นที่ใบ ฯลฯ และข้อมูลสภาวะแวดล้อมในแต่ละระยะการเจริญเติบโต ผลการสำรวจพบว่า กาแฟที่ปลูกในสภาพร่มเงาที่ระยะหลังเก็บเกี่ยว ออกดอก และติดผลมีความเข้มแสงที่ทำให้เกิดอัตราการสังเคราะห์ด้วยแสงสูงสุด $๓.๗๕-๔.๔๕ \mu\text{mol m}^{-2}\text{s}^{-1}$ มีอัตราการสังเคราะห์ด้วยแสงสูงสุด $๔.๑๙-๔.๔๕ \mu\text{mol CO}_2\text{m}^{-2}\text{s}^{-1}$ และมีความเข้มแสงที่ทำให้อัตราการสังเคราะห์ด้วยแสงเท่ากับอัตราการหายใจ (Light compensation point) มีค่าระหว่าง $๑.๙-๗.๗ \mu\text{mol m}^{-2}\text{s}^{-2}$ และมีอัตราการหายใจ (Rd) ของใบกาแฟในแต่ละสภาพพื้นที่มีค่าใกล้เคียงกัน ระหว่าง $0.๑๕-๑.๕ \mu\text{mol m}^{-2}\text{s}^{-1}$ ด้านดัชนีพื้นที่ใบพบว่ามีลักษณะการเปลี่ยนแปลงคล้ายคลึงกันในแต่ละพื้นที่ โดยจะมีค่าเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในระยะออกดอกและเพิ่มขึ้นในระยะติดผล อัตราการกันในแต่ละพื้นที่ โดยจะมีค่าเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในระยะออกดอกและเพิ่มขึ้นในระยะติดผล อัตราการสังเคราะห์ด้วยแสง การคายน้ำ ประสิทธิภาพการใช้น้ำของใบกาแฟในสภาพร่มเงาต่างๆ มีค่าค่อนข้างต่ำ โดยมีการตอบสนองต่อแสงในรอบวันที่คล้ายคลึงกัน โดยจะมีความแปรปรวนค่อนข้างสูงในรอบวันตามปริมาณความเข้มแสงที่เรือนพุ่มได้รับ การปลูกพืชร่มเงาที่มี ต้นสูง ทรงพุ่มหนาทึบ เช่น มะคาเดเมีย นางพญา เสือโคร่ง หรือระบบวนเกษตร มีผลทำให้กาแฟได้รับความเข้มแสงต่ำจนมีค่าใกล้เคียงศูนย์จากความเข้มแสงปกติ ($๑,๘๐๐-๒,๐๐๐ \mu\text{mol m}^{-2}\text{s}^{-2}$) เมื่อเทียบกับพืชร่วมที่มีลำต้นสูง ทรงพุ่มโปร่ง เช่น ชิตาเวอร์โว๊ค พืชตระกูลกระถินที่กาแฟจะได้รับความเข้มแสงที่สูงกว่า

ผลงานลำดับที่ ๓

เรื่อง ทดสอบเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตถั่วเหลืองดูแล้ง จังหวัดเชียงราย

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๑-๑๔-๕๙-๐๓-๐๐-๐๘-๖๓

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๒ - กันยายน ๒๕๖๓
สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ ผู้ร่วมการทดลอง
นายณนาท ชัยรังษี นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นายเกียรติรุ่ว พันธ์ไชยศรี นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวจารุณัตร เจนยทิพย์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

งานทดสอบเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตถั่วเหลืองดูแล้ง จังหวัดเชียงรายมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเทคโนโลยีด้านการผลิตถั่วเหลืองที่ผ่านการวิจัย ได้แก่ พันธุ์ เครื่องปลูก การป้องกันกำจัดศัตรูพืช และเครื่องเก็บเกี่ยว มาทดสอบและปรับในพื้นที่เกษตรกรเพื่อจะนำไปสู่การเพิ่มผลผลิต และลดต้นทุนในการผลิตถั่วเหลือง ดำเนินงานในแปลงเกษตรกรจำนวน ๑๐ ราย ละ ๒ ไร่ พื้นที่ตำบลแม่เงิน อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ - กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ ผลการทดลองพบว่า ต้นถั่วเหลืองของกรรมวิธีเกษตรกรและกรรมวิธีทดสอบ มีความสูงเฉลี่ย ๕๕.๖ และ ๕๒.๐ เซนติเมตร ตามลำดับ เหลือของกรรมวิธีเกษตรกรและกรรมวิธีทดสอบ มีความสูงเฉลี่ย ๕๕.๖ และ ๕๒.๐ เซนติเมตร ตามลำดับ แหล่งของกรรมวิธีเกษตรกรและกรรมวิธีทดสอบ ต้นต่อไร่ ตามลำดับ ด้านผลผลิต พบว่า กรรมวิธี และมีจำนวนตันต่อไร่เฉลี่ย ๖๓,๒๔ และ ๖๗,๒๘ ตันต่อไร่ ตามลำดับ ด้านผลผลิต พบร่วมกับ กรรมวิธีเกษตรกรได้ผลผลิตเฉลี่ยสูงกว่ากรรมวิธีทดสอบ ๗๖ กิโลกรัมต่อไร่ ด้านข้อมูลทางเศรษฐศาสตร์พบว่า กรรมวิธีเกษตรกรมีต้นทุนการผลิตต่ำกว่ากรรมวิธีทดสอบเฉลี่ย ๓๔๔ บาทต่อไร่ ทำให้กรรมวิธีเกษตรกรรายได้รวมสูงกว่ากรรมวิธีทดสอบ ๑,๓๔ บาทต่อไร่ และกรรมวิธีทดสอบได้ผลตอบแทน ๑๙๘ บาทต่อไร่ โดยผลผลิตของผลตอบแทน ๑,๓๓๗ บาทต่อไร่ และกรรมวิธีทดสอบได้ผลตอบแทน ๑๙๘ บาทต่อไร่ โดยผลผลิตของกรรมวิธีทดสอบที่ค่อนข้างต่ำในเกษตรกรบางรายมีสาเหตุมาจากการขาดน้ำของถั่วเหลืองในระยะใกล้กับเกี่ยวทำให้ฝักถั่วเหลืองแห้งจัดและแตกเมล็ดร่วงลงดินค่อนข้างมาก ประเมินความพึงพอใจในเทคโนโลยีการผลิตถั่วเหลืองในด้านต่างๆ พบว่า เกษตรกรมีความพึงพอใจด้านการใช้สารเคมีตามคำแนะนำมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านพันธุ์ เครื่องปลูกแบบหยด และเครื่องเกี่ยวถั่วเหลือง

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การเพิ่มศักยภาพการผลิตกาแฟะราบิกาภาคเหนือตอนบนภายใต้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

- ๓.๑ การสำรวจคุณภาพผลผลิตกาแฟะราบิกาภายใต้ร่มเงาในแหล่งต่างๆ
- ๓.๒ ทดสอบเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตถั่วเหลืองฤดูแล้งจังหวัดเชียงราย
- ๓.๓ ศึกษาฐานแบบการจัดการดินในการผลิตพืชอย่างยั่งยืนในระบบเกษตรอินทรีย์ในเขตภาคเหนือ
- ๓.๔ การทดสอบการป้องกันกำจัดโรคแบบผสมผสานในการผลิตสตรอว์เบอร์รีอินทรีย์
- ๓.๕ ทดสอบเทคโนโลยีการป้องกันกำจัดศัตรูพืชในการผลิตหญ้าหวานอินทรีย์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่
- ๓.๖ การจัดการดินเพื่อการผลิตกาแฟพันธุ์อะราบิกาในระบบเกษตรอินทรีย์ในกลุ่มดินร่วน
- ๓.๗ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตถั่วเหลืองฝักสดพันธุ์เชียงใหม่ ๘๔-๒ ระดับชุมชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และเชียงราย
- ๓.๘ ทดสอบสารควบคุมการเจริญเติบโตพืชเพื่อเพิ่มขนาดผลลัพธ์
- ๓.๙ Effect of girdling, chemicals and plant growth regulators on production and fruit quality of Hong Huay'lychee.
- ๓.๑๐ การทดสอบและปรับปรุงเครื่องอบแห้งลมร้อนแบบถังสำหรับอบแห้งหญ้าหวาน
- ๓.๑๑ เอกสารประกอบการฝึกอบรมเกษตรกร หลักสูตร การจัดการดินเพื่อการผลิตกาแฟพันธุ์อะราบิกาในระบบอินทรีย์ในกลุ่มดินร่วน
- ๓.๑๒ เอกสารประกอบการฝึกอบรม โครงการพัฒนาการผลิตกาแฟะราบิกาคุณภาพสู่ศูนย์ความเป็นเลิศภาคเหนือตอนบน หลักสูตร เทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตกาแฟะราบิกาคุณภาพจังหวัดเชียงใหม่ ในหัวข้อ การจัดการธาตุอาหารสำหรับกาแฟราบิกา
- ๓.๑๓ เอกสารประกอบการฝึกอบรม โครงการชุมชนนวัตกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตกาแฟะราบิกาคุณภาพพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ หลักสูตร การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตกาแฟะราบิกาคุณภาพจังหวัดเชียงใหม่

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

- ๔.๑ เทคโนโลยีการผลิตกาแฟะราบิกาภาคเหนือตอนบนภายใต้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แบบการเสนอข้อเสนอแนะวิเคราะห์พัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน.นายนฤนาท ขัยรังษี ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ.(ตำแหน่งเลขที่ ๑๒๒๙)

สังกัด กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๒๒๙)

สังกัด กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่

๑. เรื่อง การเพิ่มศักยภาพการผลิตกาแฟหรือราบิกาภาคเหนือตอนบนภายใต้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒. หลักการและเหตุผล

ภาคเหนือตอนบนมีระบบการผลิตพืชที่หลากหลายตามสภาพภูมิประเทศ ตั้งแต่พื้นที่ลุ่มน้ำถึงพื้นที่สูง ด้วยความแตกต่างของสภาพพื้นที่และสภาพอากาศ จึงทำให้เกิดความหลากหลายทางพันธุกรรมของพืช พื้นถิ่น และมีการพัฒนาการผลิตอย่างเป็นพื้นที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจจากท้องถิ่นนั้น ๆ ที่มีลักษณะเด่นเฉพาะพื้นที่ โดยกาแฟหรือราบิกาเป็นพืชอัตลักษณ์พื้นถิ่นที่สำคัญของภาคเหนือตอนบนที่มีการผลิตมาอย่าง久遠 ได้แก่ เชียงใหม่ น่าน และแม่ฮ่องสอน ซึ่งการผลิตกาแฟหรือราบิกาในประเทศไทยช่วง ๖ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๖) มีพื้นที่ปลูกที่ใหญ่ขึ้นอย่างต่อเนื่อง กาแฟในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนเป็นที่นิยมทั้งในและต่างประเทศและได้รับการยอมรับในด้านคุณภาพที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นทางด้านกลิ่น รสชาติของแต่ละพื้นที่ ซึ่งเป็นผลมาจากการพื้นที่ปลูกและสภาพภูมิอากาศมีความเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตกาแฟ โดยพื้นที่ปลูกกาแฟหรือราบิการ้อยละ ๘๗.๘ อยู่ในเขตภาคเหนือ จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด รองลงมาคือ เชียงใหม่ น่าน และแม่ฮ่องสอน ซึ่งการผลิตกาแฟหรือราบิกาในประเทศไทยช่วง ๖ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๖) มีพื้นที่ปลูกที่ใหญ่ขึ้นโดยในปี ๒๕๖๕ ๔๕,๐๐๐-๑๐๔,๐๐๐ ไร่ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีแรงจูงใจจากราคาขายที่สูงขึ้น โดยในปี ๒๕๖๕ เกษตรกรรายใหญ่ ๑๕๕ ㏊ นำร่องการปลูกกาแฟหรือราบิกา กิโลกรัมต่อไร่ ๕๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ แต่ในปี ๒๕๖๖ ให้ผลผลิตเพียง ๗๗ กิโลกรัมต่อไร่ ทั้งนี้เป็นผลจากความแปรปรวนที่รุนแรงของสภาพภูมิอากาศไม่ว่าจะเป็นฝนทึ่งช่วง อุณหภูมิที่สูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อคุณภาพและปริมาณผลผลิตกาแฟโดยตรง การเกิดฝนทึ่งช่วง หรือฝนแล้งในช่วงออกดอกส่งผลให้ดอกไม่สม่ำเสมอ ดอกกาแฟไม่สมบูรณ์และหลุดร่วงเนื่องจาก การขาดน้ำ การติดผลลูกดองและไม่สม่ำเสมอ การระบาดของศัตรูกาแฟที่เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อรายได้และความมั่นคงในอาชีพของเกษตรกร การปรับเปลี่ยนระบบการผลิตกาแฟหรือราบิกาให้รองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม โดยการทำเกษตรแบบปรับปรุงสภาพภูมิอากาศ (Climate Smart Agriculture; CSA) ที่มีการนำเทคโนโลยีและวัตถุรวมที่ผ่านการวิจัยมาปรับใช้ซึ่งจะช่วยลดความเสียหายของผลผลิตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๓.๑ บทวิเคราะห์

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อการเกษตรทั้งทางตรงและทางอ้อมดังนี้

๓.๑.๑ ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ เช่น อุณหภูมิที่สูงขึ้น ความแตกต่างของอุณหภูมิกลางวันและกลางคืนที่มากขึ้น การกระจายของฝนไม่สม่ำเสมอ ฝนทึ่งช่วงบานานความชื้นบรรยายกาศลดลง ส่งผลกระทบต่อการการเจริญเติบโต การออกดอกและติดผลของกาแฟ

๓.๑.๒ พื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูกกาแฟหรือราบิกาลดลงเป็นผลจากอุณหภูมิที่สูงขึ้น เนื่องจากกาแฟหรือราบิกาที่มีคุณภาพดีต้องการอุณหภูมิค่อนข้างต่ำในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อการสะสมอาหารในเมล็ด

อุณหภูมิที่สูงจะเร่งการเจริญเติบโตและการสูกแก่ของเมล็ดกาแฟ โดยเฉพาะกาแฟอะระบิกาที่ปลูกที่ความสูง ๗๐๐-๙๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเลและปลูกในกลางแจ้ง

๓.๑.๓ การตอบสนองด้านสรีรวิทยาของกาแฟต่อสภาพแวดล้อมเป็นไปในทางลบ เนื่องจากการแปรปรวนของอุณหภูมิและความเข้มของแสง (Light intensity) ที่สูงขึ้น ความชื้นบรรยายกาศ (Air humidity) ลดลง มีผลให้การสังเคราะห์ด้วยแสง (Photosynthesis) การหายใจ (Transpiration) ประสิทธิภาพการใช้น้ำ (Water use efficiency) ลดลง ส่งผลกระทบต่อการสร้างและสะสมอาหารทำให้ต้นกาแฟอ่อนแอและเสื่อม ต่อการเข้าทำลายของศัตรุกาแฟ

๓.๑.๔ โรคและแมลงศัตรุมีแนวโน้มที่จะระบาดเพิ่มและมีความรุนแรงมากขึ้น เช่น โรคราชนิม โรคใบจุด การระบาดของมอดเจาและผลกาแฟ มวนยุงชา

๓.๑.๕ คุณภาพของเมล็ดกาแฟลดลง เช่น ขนาดเมล็ดเล็ก เมล็ดถูกทำลายโดยศัตรุพืชมากขึ้น

๓.๑.๖ เพิ่มต้นทุนในการจัดการของเกษตรกร และมีความเสี่ยงที่ผลผลิตเสียหายจากสภาพอากาศที่แปรปรวน เกิดความไม่ยั่งยืนในระบบการผลิตกาแฟ

๓.๒ แนวความคิด/ข้อเสนอ

การเพิ่มศักยภาพในการผลิตกาแฟอะระบิกาในภาคเหนือตอนบนเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของการกาแฟโดยตรง มีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

๓.๒.๑ การปลูกกาแฟภายใต้ร่มเงา การเลือกชนิดพืชร่มเงาหรือพืชช่วยที่เหมาะสมจะช่วยในลดปริมาณแสงและอุณหภูมิที่สูงในช่วงเวลากลางวัน ลดความแปรปรวนของสภาพอากาศ นอกจากนี้พืชร่มเงาที่เป็นพืชเศรษฐกิจ เช่น อะโวคาโด พลับ มะคาดเมีย ห้อ ฯลฯ สร้างรายได้ให้กับเกษตรกร หรือพืชช่วยตระกูลถัวจะช่วยในการปรับปรุงบำรุงดิน ป้องกันการชะล้างของดิน

๓.๒.๒ คัดเลือกและปรับปรุงพันธุ์กาแฟที่มีความทนทานต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะพันธุ์ที่ทนต่ออุณหภูมิที่สูงขึ้น พันธุ์ที่ทนทานต่อสภาพแห้งแล้งและต้านทานต่อโรค

๓.๒.๓ ในพื้นที่ที่มีศักยภาพ ควรมีการจัดเตรียมแหล่งน้ำสำรองเพื่อใช้ในฤดูแล้งหรือฝนทึ่งช่วง และมีการจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ ส่วนในพื้นที่ที่ไม่สามารถหาแหล่งน้ำได้ การใช้วิธีการคลุมบริเวณรอบต้นกาแฟด้วยวัสดุทางการเกษตรหรือวัสดุอื่นๆเพื่อรักษาความชื้นและเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน

๓.๒.๔ การนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการแปลงเพื่อลดความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น การใช้เซ็นเซอร์ (Sensor) เพื่อตรวจวัดสภาพอากาศ ความชื้นในดิน แสง และสภาพแวดล้อม อื่นๆที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของกาแฟ และใช้ในการพยากรณ์การระบาดของโรค และแมลงศัตรุกาแฟ

๓.๒.๕ ภาระจัดการธาตุอาหารให้เหมาะสม รักษาระดับธาตุอาหารในดินให้อยู่ในระดับที่เพียงพอและสมดุลต่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตกาแฟ โดยพิจารณาจากผลค่าร่วิเคราะห์คุณสมบัติทางเคมี และกายภาพของดินในแปลงปลูก หรือการใช้สาร

๓.๒.๖ การจัดการโรคและแมลงศัตรุ โดยการสร้างแปลงที่มีพืชร่มเงาที่หลากหลายชนิดทั้งไม้ป่า ไม้ผลไม้ยืนต้นเพื่อให้ระบบนิเวศมีความหลากหลายและสมดุล แทนการปลูกเชิงเดียวหรือกลางแจ้ง

๓.๒.๗ การเสริมสร้างและพัฒนาทักษะของเกษตรกรเพื่อเพิ่มความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๓ ข้อจำกัด

๓.๓.๑ การสร้างแหล่งกักเก็บน้ำต้องใช้บประมาณที่สูงและพื้นที่ต้องมีแหล่งน้ำธรรมชาติ

๓.๓.๒ ขาดแคลนแรงงานและแรงงานส่วนใหญ่อยู่ในวัยสูงอายุ

๓.๓ การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ระบบ IOT หรือเซ็นเซอร์เพื่อบันทึกข้อมูลสภาพภูมิอากาศ อัตโนมัติมาใช้จะต้องใช้เครื่องมือเฉพาะด้าน ผู้ใช้ต้องมีความรู้ความเข้าใจ สามารถที่จะวิเคราะห์ แปรผลและบำรุงรักษาอุปกรณ์ได้

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๔.๑ เกษตรกรปรับเปลี่ยนมาปลูกกาแฟในสภาพร่มเงา ร่วมกับไม้ป่า ไม้ผลไม้ยืนต้นมากขึ้น
- ๔.๒ ลดความเสียหายของผลผลิตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศที่ไม่เหมาะสม
- ๔.๓ เกษตรกรสามารถควบคุมการทำลายของศัตรูกาแฟได้ในระดับที่ไม่ทำให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ
- ๔.๔ ได้พัฒนากาแฟอย่างราชบินทร์ที่สามารถปรับตัวได้กับสภาพแวดล้อมที่แปรปรวนและด้านทานโรคที่มีความรุนแรงมากขึ้น
- ๔.๕ เกษตรกรสามารถใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๕.๑ การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตกาแฟจะส่งผลให้มีปริมาณผลผลิตเพิ่ม หรือรักษา rate ดับการผลิตให้เหมาะสมได้อย่างต่อเนื่อง โดยการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การที่มีพัฒนาการเพื่อราชบินทร์ที่ให้ผลผลิตสูง ทนต่อสภาพแห้งแล้งและศัตรู การนำข้อมูลสภาพแวดล้อมมาช่วยในการจัดการน้ำและดินอย่างเหมาะสม

๕.๒ การเพิ่มคุณภาพดีทั้งเรื่องของรสชาติและกลิ่น ผลผลิตกาแฟเสียหายน้อยลง

๕.๓ เกษตรกรมีความยั่งยืนในการประกอบอาชีพปลูกกาแฟ

(ลงชื่อ)

(นายณัท ชัยรังษี)

ผู้ขอประเมิน

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗